

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 2013

Helligdagene omkring jul og nytår er for de fleste af os en dejlig tid på året. Det er festdage, hvor vi mødes med familie og venner, slapper af og hygger os og får hverdagens bekymringer på afstand. Mens det er mørkt og koldt udenfor, og blæsten suser om hushjørnerne, sidder vi lunt og godt med stearinlysene tændt og er sammen med mennesker, vi holder af. Vi giver os tid til at nyde hinandens selskab. Noget, vi alt for let kan glemme i dagligdagen.

Der er store forventninger knyttet til helligdage og fester. Også til nytårsfesten i aften. Der er købt ind og pyntet op rundt omkring i hjemmene. Og vi gør os umage med det hele. Hverken børn eller voksne må blive skuffede.

Måske er det vore store forventninger, der gør, at helligdagene også kan give brydninger. I mange familier er højtiderne et puslespil, der skal gå op. Det skal gå retfærdigt til. Hvem holdt jul hos hvem sidste år? Hvor skal man være i år?

Det er ikke altid lige nemt at gøre alle tilpas. Heldigvis lykkes det ofte at løse problemerne i mindelighed. Men det kan også give alvorlige gnidninger, som kaster en skygge over familiefesten.

Der er dog dem, der gerne byttede deres egne problemer mod de bekymringer, jeg lige har beskrevet. De mennesker, der for alvor kan have det svært i

højtiderne, er dem, der slet ikke har nogen familie at brydes med om den slags, eller som har en familie, hvor langt tungere problemer skygger for glæden.

Jeg vil gerne i aften sende mine varmeste nytårshilsener til alle, der kæmper med sygdom eller ensomhed, med misbrug eller hjemløshed.

Jeg sender også min hilsen til de mange, der bruger helligdagene på at hjælpe netop dem, der har det sværest. De har erfaret, hvor meget det giver én selv, når man glæder andre. Deres indsats er uundværlig, og de fortjener anerkendelse og en stor tak fra os alle. * * * Danmark er et land med mange forskellige mennesker. Vi er unge eller gamle eller et sted midt i mellem. Nogle bor på landet, andre i byerne. Nogle har boet her altid, andre er kommet til. Men vi er en del af det samme samfund, og derfor deler vi vilkår i stort og småt, på godt og ondt. Vi må skelne mellem store og små bekymringer. Nok er Danmark et lille land, men vi skal passe på, at vi ikke bliver et småligt land.

Og hvis vi husker på det, vil vi også forstå, at vi skal løse vore problemer ved at bøje os mod hinanden. Hvis det kun er den ene gren, der skal bøje sig, så risikerer den at knække.

Vi skal ikke lægge låg på diskussioner. Vi skal turde tage de debatter, der skal tages. Det kan være på arbejdspladsen, på skolen eller dér, hvor vi bor. Det er en god begyndelse. Næste skridt er, at vi også hører efter, hvad andre siger. Så får vi den diskussion, vi kan blive klogere af. Det kræver mod at gå ind i en debat – men også at vise storsind.

* * *

Vores moderne liv giver os mange fordele, som vi ikke ville være foruden. Vi har en frihed og en velstand, som de forrige generationer aldrig har kendt magen til. Men udviklingen har også sin pris.

Det er, som om nærværet går tabt i vores fortravlede tid. Alle de hjælpemidler, som skal gøre tilværelsen lettere, gør den også mere kompliceret og stiller stadig større krav til os, om hvad vi skal opnå og overkomme. Vi bekymrer os om fremtidens klimaforandringer. Det skal vi også gøre. Men nogle gange glemmer vi at nyde den smukke dag, solen og blæsten og de skiftende årstider. Vi bekymrer os om problemer på den anden side af jorden, og det er selvfølgelig vigtigt. Men har vi også overskud til at hjælpe den familie, der bor lige ved siden af, selvom vi ved, de har brug for det?

* * * Vi går op i dagens problemer, både for os selv og for hele verden, men lad os alligevel for en stund vende blikket bagud. Lad os se på en tid, der virkelig var kritisk for vort land og vort samfund.

For 70 år siden måtte de danske jøder flygte netop under det jødiske nytår i oktober måned. Midt i nytårsfesten og de dage, som i øvrigt var ganske almindelige hverdage, måtte de bryde op og flygte over hals og hoved. Familier, børn og gamle befandt sig med ét midt i en voldsom krise. I små fiskerbåde måtte de flygte over Øresund skjult i fugtige og snævre lastrum og med dødsangsten som medrejsende. Det er oplevelser, som aldrig er blevet glemt og som gør et stærkt indtryk, også på alle os, der kun har fået dem fortalt. Men det er også en begivenhed, som vi kan huske på med stolthed og hvis minde er værd at holde i hævd. For da viste det danske samfund sin styrke, da mænd og kvinder fra alle samfundslag – forskellige som de var – spontant gav sig til at finde udveje, organisere flugtruter, sørge for mad og husly – uden tanke på egen sikkerhed.

Danskerne er også i dag forskellige. Vi har ikke alle rod i den samme religion eller kultur, men lige så lidt som for 70 år siden må forskelligheden stå i vejen for, at vi hjælper vore naboer og landsmænd – menneske til menneske.

* * *

Også rigsfællesskabet består af forskellige folk med forskellig kultur og hver sit sprog. Det skal vi anerkende og respektere.

Men vi er også knyttet sammen gennem en lang historie og vi skal værne om alt det, vi har til fælles og som samler os.

Når isen smelter ved Grønland, åbner der sig nye muligheder for sejlads i farvande, som aldrig før har været tilgængelige. Samtidigt viser der sig nye muligheder for udnyttelse af landets rige ressourcer til gavn for både beskæftigelse og indtægter; men udviklingen medfører også et stort ansvar for alle, der bliver involveret. Det gælder såvel varetagelsen af sikkerheden til søs som hensynet til landets sårbare natur.

Det færøske samfund har allerede gennemlevet en del af den udvikling, som det grønlandske samfund nu står over for. Men ligesom Grønland er man til stadighed afhængig af naturens ressourcer og det internationale samfunds konjunkturer. Det er man fuldt ud bevidst om. Jeg er overbevist om, at Færøerne også fremover vil evne at udvise den sejhed og den opfindsomhed, som skal til for at navigere under de givne betingelser.

Vi mærker alle den stærkt øgede internationale opmærksomhed på hele det nordatlantiske område. Det vil stille både Grønland og Færøerne over for beslutninger af vidtrækkende betydning, og få konsekvenser for såvel det enkelte samfund som for rigsfællesskabet som helhed.

Jeg sender mine varmeste nytårsønsker og hilsener til alle i Grønland og til alle på Færøerne. Jeg tænker med glæde på de mange gange, jeg og min familie har besøgt disse dele af riget, som står vore hjerter så nær, og tænker med taknemmelighed på den store gæstfrihed, som vi altid nyder.

Også de danske i Sydslesvig er knyttet til Danmark med stærke hjertebånd. Det glæder mig altid at se, at så mange holder fast i dansk kultur og tradition, og jeg ønsker et godt nytår for de mange foreninger og institutioner og for alle danske hjem.

Også i år er der danske soldater og andre udsendte på farefulde poster rundt omkring i verden. Alle ønsker vi at se dem komme velbeholdne hjem igen. Jeg takker dem alle for deres indsats. Både Kronprinsen og Prins Joachim har besøgt dem, dels i Kosovo, dels i Afghanistan. De er, ligesom jeg selv, dybt imponeret af deres indsats. Selvom den danske tilstedeværelse vil blive gradvist mindre i 2014, betyder det ikke et afsluttet kapitel for alle. Nogle må leve videre med både fysiske og psykiske mén; dem må vi ikke glemme. Jeg ønsker hver enkelt, ude som hjemme, et godt nytår.

Nytårsaften er der mange danske rundt omkring i verden, som følger med i nytårsfejringen herhjemme. Jeg ønsker dem hver og én, henover alle tidszoner, et godt nytår.

Også til alle, som i aften må være på deres post herhjemme, for at vort samfund trygt kan hænge sammen, sender jeg mine gode nytårshilsener og min tak for hvad de yder i årets løb.

Nu er der kun tilbage at sige tak for i år. Den tak kommer fra Prinsgemalen og mig selv og fra hele vores familie. En tak for al venlig opmærksomhed og for de mange hjertevarmende møder og hilsener, som er blevet os til del, også i dette år.

År 2013 er ved at rinde ud. Hvad det nye år vil bringe, ved ingen af os, men lad os sammen gå ind i det med fortrøstning.

Jeg ønsker et godt nyt år 2014 for alle hver især.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-2013>